

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod spiritus sanctus est charitas, qua diligimus Deum & proximum. A. B.
C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Hilarius aliter dicit, scilicet quod pater sit maior, nec filius tamen minor.

HILARIUS autem dicens videtur, quod pater maior sit filio, nec tamen filius minor patre. Pater enim dicitur maior propter authoritatem, quia in eo est authoritas generationis: secundum quam dicit: Pater maior me est. Et Apost. Donavit enim nomen quod est super omne nomen. Cum ergo ait: Pater maior me est, hoc est ac si diceret, donavit mihi nomen. Si ergo, inquit Hilaris, in 9. lib. de Trin. donantis authoritate pater maior est, nunquid per doni confessionem filius minor est? maior itaque donans est, sed minor iam non est cui unum esse donatur: ait enim: Ego & pater unus sumus. Si non hoc donatur IESV, ut confitendus sit in gloria Dei patris, minor patre est: si autem in ea gloria ei donatur esse qua pater est, habes & in donantibus authoritate, quia maior est: & in donati confessione, quia unus sunt. Major itaque pater & filio est, & planè maior: cui tantum donat esse quantus est ipse: cui innascibilitatis esse imaginem sacramento nativitatis impartiit, quem ex se in forma sua generat. Audisti lector quid super hoc dicat Hilarius. cuius verba ubique occurserint, diligenter nota, pieque intellige.

*Hilar. ibid.
continuo.*

DE MISSIONE SPIRITVS SANCTI, *Qua Inuisibiliter mittitur.*

DISTINCT. XVII.

ITEM nunc accedamus ad assignandam missionem Spiritus sancti, qua inuisibiliter mittitur in corda fidelium. Nam ipse Spiritus S. qui Deus est, a tertia in trinitate persona, (ut supra ostensum est) a patre & filio ac seipso temporaliter procedit, id est, mittitur ac donatur fidelibus. Sed quae sit ista missio sive donatio, vel quomodo fiat, considerandum est.

Premitti-

Præmittitur quiddam ad hanc ostensionem necessarium, scilicet quod Spiritus sanctus est charitas quia diligimus Deum & proximum.

B

HOC autem ut intelligibilius doceri, ac plenius perspici valeat, præmittendum est quiddam ad hoc valde necessarium. Dictum quidem est supra, & sacris authoritatibus ostensum, quod Spiritus S. amor est patris & filii, quo se inuicem amat, & nos. His autem addendum est, quod ipse idem spiritus est amor siue charitas, qua nos diligimus Deum & proximum: quæ charitas cum ita est in nobis, vt nos faciat diligere Deum & proximum, tunc Spiritus sanctus dicitur mitti vel dari nobis: & qui diligit ipsam dilectionem qua diligit proximum, in eo ipso Deum diligit, quia ipsa dilectio Deus est, id est, Spiritus sanctus.

Authoritatibus ita esse confirmat.

C

NE autem in re tâta aliquid de nostro astruere videamus, sacris authoritatibus quod dictum est corroboremus. De hoc August. in 8. libr. de Trin. ait: Qui proximū diligit consequens est, vt ipsam *In medio* præcipue dilectionem diligar, Deus autem dilectio est. consequens ergo est vt præcipue Deum diligar. Item in eodem: Deus dilectio est, vt ait Iohannes Apostolus: Ut quid ergo imus & currimus in sublimia cælorum & ima terrarū, quærentes eum qui est apud nos, si nos apud eū esse velimus. Nemo dicat, non noui quid diligam, diligat fratrem, & diligat eandē dilectionem. Magis enim nouit dilectionē qua diligit quā fratrē quē diligit. Ecce *Aug. li. præ-* iam potes notiorē Deū habere quā fratrē. Plane *dilectio cap. 8.* notiorē, qacertiorē. Amplectere dilectionē Deū, *continuo.* dilectione amplectere Deū. Ipsa est dilectio, quę omnes bonos āgulos, & omnes Dei seruos cōsociat vinculo saceritatis. Quāto ergo saniores sū à tumore superbiæ, tanto sumus dilectione pleniores:

res: & quo nisi Deo, plenus est, qui plen⁹ est dilectione? His verbis satis ostendit August. q⁹ dilectio ipsa qua diligimus Deum vel proximum, De⁹ est. Sed adhuc apertius in eod.li. subdit dicēs: Dilectionē quārum cōmendat Ioannes Apost. attē. Lib. & ca. inf. rius eiusdem.

I. Ioan. 2. b

dam⁹. Qui diligit, inquit, fratrē in lumine manet, & scandalum in eo non est. Manifestum est quod iustitiae perfectionem in fratribus dilectione posuerit. Nam in quo scandalum non est, utiq; perfect⁹ est. Et tamen videtur dilectionem Dei tacuisse: q⁹ nunquā ficeret, nisi quia in ipsa fraterna dilectione vult intelligi Deum. Apertissimē n. in eadem epistola paulo post ait ita: Dilectissimi diligamus inuicem, quia dilectio ex Deo est: & omnis qui diligit, ex Deo nat⁹ est, & cognovit Deū. Qui nō diligit, non cognovit Deum, quia Deus dilectio est. Ita cōtextio satis aperte declarat, eandem ipsam fraternalm dilectionē (nam fraterna dilectio est, qua diligimus inuicem) non solum ex Deo, sed etiam Deum esse: tanta autoritate prædicari, scil. Ioannis. Cum ergo de dilectione diligim⁹ fratrē, de Deo diligimus fratrem: nec fieri potest ut eandem dilectionem non præcipue diligam⁹ qua fratrem diligimus, quoniam Deus dilectio est. Item, qui non diligit fratrem, non est in dilectione: & qui non est in dilectione, non est in Deo, quia De⁹ dilectio est. Ecce aperte dicit, fraternalm dilectionem Deum esse.

Quod fraterna dilectio cum sit Deus, non est pater, vel filius, sed tantum Spiritus sanctus.

D

CVM autem fraternalia dilectio sit Deus, nē pater est, nec fili⁹, sed tātum spiritus sanctus, qui proprie in Trinit. dilectio vel charitas dicitur. Vnde Aug. in xv.lib.de Trin. Si in donis Dei nihil est mai⁹ charitate, & nullum est mai⁹ donū Dei quā sp. §. quid consequentius est, quam vt ipse sit charitas,

Cap. 19. ad finem.

Ibid. paulo inferior.